5. neděle v mezidobí
8. únor 2015
číslo 6.
ročník X.

ANGELUS

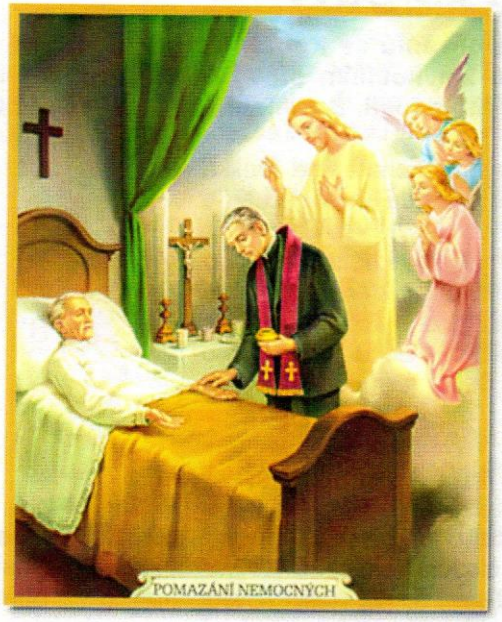
Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Pojďme, klaňme se Bohu, poklekněme před svým tvůrcem, Hospodinem! Neboť on je nás Bůh. (Žl 95,6-7)

1. čtení: Job 7,1-4.6-7 2. čtení: 1 Kor 9,16-19.22-23 Ev.: Mk 1,29-39

Žl 147 **Chvalte Hospodina, který uzdravuje ty, jimž puká srdce.**

Svátost pomazání nemocných

Tato svátost je zatížena ještě stále mnoha nedorozuměními. Pro řadu lidí je prostě „posledním pomazáním", čili poslední akcí před smrtí. Toto označení vychází z toho, že tato svátost je poslední ve výčtu sedmi svátostí, které církev uděluje. Jedná se tedy o „pomazání nemocných" nebo „svátost pomazání nemocných".

Kodex kanonického práva říká: „Pomazání nemocných, jímž církev doporučuje nebezpečně nemocné Pánu trpícímu a oslavenému, aby jim ulehčil a je uzdravil, se uděluje mazáním olejem a pronášením slov předepsaných v liturgických knihách." (CIC Kán 998). Jejím udělovatelem je kněz nebo biskup (ne jáhen!).

Svátost se (po úvodních modlitbách) uděluje ve dvou krocích: nejprve kněz mlčky vkládá ruce na hlavu nemocného, potom ho maže olejem na dvou místech, zpravidla na hlavě a na rukou, a říká následující slova: „Skrze toto svaté pomazání ať ti Pán pro své milosrdenství pomůže milostí Ducha svatého. Amen. Ať tě vysvobodí z hříchů, ať tě zachrání a posilní. Amen."

Jeruzalémský chrám nám může připomínat náš kostel a Archa úmluvy svatostánek. Tak jako do chrámu mohli lidé chodit modlit se k Hospodinu, tak přicházejí i do kostela. V kostele je totiž Pán Ježíš ve svatostánku. Svatostánek je místo označené červeným světlem. Světlo svítí ve dne i v noci. Říkáme mu věčné světlo. Svítí i tehdy, když v kostele nikdo není. Připomíná nám, že Pán Ježíš je pořád v kostele a těší se, až za ním přijdeme na návštěvu.

Lze svůj život změnit?

Často se setkáváme s výzvami k obrácení a změně života. Je ale vůbec možné se změnit k dobrému?

V rozhodnutí „změnit se" a „obrátit se" bohužel mnohdy převládají zkreslené představy a přehnaný optimismus. Člověk by chtěl udělat mnohé úplně jinak. To, co v něm existuje, často nepovažuje za dobré. Mnohdy za dobrého nepovažuje ani sám sebe. Rád by se někdy změnil a přetvořil v někoho jiného.

Něco podstatně jemnějšího oproti „změně" ale přináší „proměna". Proměňovat znamená vědět, že to, co již existuje, je dobré, ale že je to jen některými okolnostmi deformováno a zaneseno. Proměna pak spočívá v očištění od všelijakých nánosů a umožnění růstu tomu, co je dobré a důležité.

Proměna je klíčovým pojmem křesťanského života. Nedokáže sice hned vymýtit všechny chyby a slabosti a škrtnout pokud možno všechny hříchy, nýbrž spoléhá na to, že všechno v nás může mít nějaký smysl. Že smysl může mít dokonce naše zlé jednání - náš hřích, i když je zlem. A že Bůh s naším přičiněním v nás může a chce vše postupně proměnit, aby náš život mohl být naplněný a plný krásy Boží slávy.

Každý hřích, každé zlé jednání, může být rubem nějakého Božího obdarování v člověku. Naše hříchy a chyby mnohdy ukazují na poklad ukrytý v našich srdcích. Ukazují na obdarování, která do nás vložil Bůh a která využíváme nesprávným způsobem. Často totiž platí, že čím jsme od Boha obdarováni, tím jsme našemu okolí nejvíce prospěšní, ale zároveň se v této oblasti můžeme dopouštět nejvíce chyb a hříchů.
Víme, že všecko napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha... (Řím 8,28)

V křesťanském životě nejde v prvé řadě o to, abychom byli silní, a abychom se vlastními silami napravili, změnili a osvobodili od našich chyb a hříchů. Jde o to, abychom se obrátili k Bohu, byli k němu citliví a postavili se před něj takoví, jací jsme a jak se cítíme.

Bůh nás přece zná, stvořil a určil nás k naplněnému životu lásky a je vždy při nás. Je v našich radostech, ale i v našich temnotách, v našem trní, v našich ranách, v našich úzkostech a v naší prázdnotě. Nepotlačuje naši přirozenost, ani jakékoliv naše touhy, které do nás vložil. On nám pomáhá naši přirozenost kultivovat, rozvíjet a používat ve prospěch nás i druhých. Ve spojení s ním můžeme být proměňováni právě s naší povahou, s naší přirozeností a v naší současné situaci. Proměňováni k plnosti života a plnosti radosti.

Vnitřní prázdnota a roztříštěnost v našich životech se může začít proměňovat:

- když se vzdáváme úporného a křečovitého boje proti svým chybám,
- když se odevzdáváme Bohu takoví, jací jsme,
- když Bohu odhalujeme a vyznáváme své touhy, svá očekávání, zranění, slabosti, chyby i hříchy,
- když Boha vzýváme o pomoc,
- když hledáme Boží plány pro náš život,
- když hledáme a uskutečňujeme jednotlivé konkrétní kroky na cestě proměny.

„Zdá se mi, že naší největší chybou je představa, že svět mohou změnit pouze velké ekonomické a politické akce. Stále je tu pokušení – a to i mezi křesťany – domnívat se, že modlitba nemá přílišnou hodnotu, čímž se vytrácí duchovní rozměr života. Ale obrácení, modlitba a pokání, které zdánlivě nemají žádný politický význam, jsou rozhodující skutečnosti, protože znamenají sílu proměňující svět." (Benedikt XVI.)

Nebudeme-li spolupracovat na své proměně s Bohem, můžeme časem zjistit, že jsme zůstali stát s prázdnýma rukama...

(www.vira.cz)

Svátost pomazání nemocných má nemocný přijmout, když vážně onemocní nebo když jsou jeho síly stářím zřetelně oslabeny. Lze ji přijmout i vícekrát za život, pokud se nemocný totiž uzdravil a znovu onemocněl, nebo pokud se jeho stav zřetelně zhoršil. Je velmi důležité, aby se tato svátost chápala jako pomoc v nemoci (ve stáří), a ne jako bezprostřední příprava na smrt.

Bezprostřední přípravou na smrt, po stránce svátostné totiž, má být viatikum, čili svaté přijímání na cestu (do věčnosti). Je to přijímání Těla Kristova v blízkosti smrti, před kterým je možné, aby nemocný obnovil své křestní vyznání a po přijímání může kněz nemocnému udělit plnomocné odpustky pro okamžik smrti.

Je nezbytné udělat vše, co je v našich silách, abychom odbourali představu, že kněz má být kvůli svátosti pomazání nemocných přivolán jen tehdy, když už nemocný umírá, nebo dokonce už ztratil vědomí, a že nemocného bychom vystrašili, když by mu kněz tuto svátost chtěl udělit. (P. Elias Vella)

KOUTEK PRO DĚTI

23. V den posvěcení Hospodinova chrámu se konala veliká slavnost

Do nového chrámu přinesli kněží ve slavnostním průvodu archu úmluvy. Celý chrám naplnilo zvláštní světlo Boží přítomnosti. Šalomoun slavnost ukončil krásnou modlitbou.

Když byl Jeruzalémský chrám postaven, konala se veliká slavnost, které se účastnilo mnoho lidí. V čele průvodu směřujícího do chrámu šli kněží nesoucí vzácnou archu úmluvy a další zlatém a stříbrem zdobené nádoby a předměty. Ve chvíli, kdy kněží přinesli do chrámu archu úmluvy a položili ji do místnosti, které se říkalo velesvatyně, se stalo něco pozoruhodného. Celý chrám naplnilo zvláštní světlo a dům byl jakoby v zářícím oblaku. Všichni lidé, kteří to viděli, si uvědomili, že to způsobil Hospodin, který je mocný a svátý, a že je teď s nimi na tomto místě.

Král Šalomoun z toho měl velikou radost. Věděl, že Hospodin je tu teď s nimi a slyší modlitbu každého člověka. Přede všemi lidmi zvedl ruce k nebi a nahlas se modlil: „Vím, že jsi jediný pravý Bůh. Ty jsi stvořil celý svět - rostliny, zvířata a lidi. Všechno je krásné. Zajímá tě, co každý z nás dělá. Záleží ti na nás. Chceš, aby každý člověk věděl, že jsi mu blízko. Proto jsi přítomný v tomto chrámě. Zde s tebou můžeme mluvit a říci ti všechno, co se nám přihodilo a co nám leží na srdci. Dobrý Bože, chci tě moc poprosit, až se zde za tebou přijde pomodlit někdo nemocný, smutný, vyslyš ho a pomoz mu. Děkuji ti. Amen."

Hospodin měl ze Šalomounovy modlitby radost. Slíbil, že rád vyslyší modlitbu každého člověka, který se bude snažit chovat podle jeho pravidel. Krále naplnila veliká radost. Moc si přál, aby tuto radost měl také každý člověk v jeho království, a to nejen v tento slavnostní den. Věděl, že lidé zůstanou šťastní jen tehdy, když budou věřit v Hospodina a budou se řídit jeho pravidly. Povzbudil proto lidi, aby chodili do chrámu, protože tam na ně čeká Hospodin Bůh.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 8. 2. do 15. 2. 2015

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 8. 2. 5. neděle v mezidobí	**Hustopeče**	**8:00**	Za † Karla a Miladu Sedláčkovy, jejich rodiče a za † Aloise a Marii Vránovy, jejich rodiče, za bratra Aloise a jeho syna a za živé rodiny a dvo
	Černotín	**9:30**	Za † Antonína Alána, manželku a živou a † rodinu
	Bělotín	**11:00**	Za † Františka a Boženu Erlovy, syna Josefa, vnuka Františka, s prosbou o zdraví
Pondělí 9. 2. *sv. Apollonie*	**Špičky**	**16:30**	Za † Antonii Pavlištíkovou, manžela a dvo
Středa 11. 2. *Panny Marie Lurdské*	**Černotín**	**16:30**	Za † Josefa Hýžu, rodiče, 2 bratry, dvo a živou rodinu
			Za ctitelky Panny Marie Lurdské
Čtvrtek 12. 2. *sv. Eulálie*	**Bělotín**	**16:30**	Za Anežku Jamborovou, manžela
Pátek 13. 2. *sv. Kateřina Ricciová*	**Hustopeče**	**16:30**	Za Marii a Valentina Kopřivovy, bratry a sestry
			Za Jana Horáka, rodiče, živou a † rodinu Horákovu, Horníkovu, Davidovu, na poděkování za přijatá dobrodiní a dvo
Sobota 14. 2. *sv. Valentin*	**Černotín**	**17:00**	Za † Stanislava Podzemného, vnuka a dvo
Neděle 15. 2. 6. neděle v mezidobí	**Hustopeče**	**8:00**	Za Cecilii Vahalovou, manžela, jejich rodiče a sourozence
	Špičky	**9:30**	Za živou a † rodinu Vyhnánkovu
	Bělotín	**11:00**	K životnímu jubileu Jozefa Poláka, za dar zdraví a Boží požehnání

Ohlášky:

❄ Pomazání nemocných se bude udělovat v tomto týdnu při mších svatých ve všední dny. K této svátosti může přistoupit ten, kdo je nemocný a ten, kdo je starší 60 let.

❄ Modlitební společenství bude v pátek 13. 2. od 17:30 do 19:30 h. na faře v Hustopečích. Zveme všechny zájemce o společnou modlitbu a četbu Písma svatého.

Sbírky:	Hustopeče	Špičky	Černotín	Bělotín
3. neděle v mezidobí	Kč 4.086,-	Kč 1.188,-	Kč 1.245,-	Kč 1.270,-
4. neděle v mezidobí	Kč 6.670,-	Kč 3.951,-	Kč 3.009,-	Kč 3.316,-

V pokladničkách u Betléma se vybralo: Hustopeče 6.352,- Kč, Černotín 1.251,- Kč a Bělotín 728,- Kč.
Dary 2.000,-- Kč na lavice v Hustopečích a 2.000,-- Kč na opravy ve Špičkách.

Všem dárcům Pán Bůh zaplať.

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.